

Tijdschrift zoo aan de kaak gesteld worden in de taal der geneeskundigen, maar mijn voorloopig besluit uit zijn tot nu geschreven artikelen is toch wel, dat, wanneer het een hoogleeraar in de Ned. taal- en letterkunde geoorloofd is op deze wijze Nederlandsch te schrijven in een reeks artikelen, die er toe moeten bijdragen onze vaktaal te helpen zuiveren, dat dan ook wij ons niet te veel behoeven te verwijten, onze taal tot heden geschreven te hebben, zooals wij het deden.

Amsterdam, 12 April 1919.

A. J. KROVELD JR.

Prof. KLUYVER stelt zich voor het bovenstaande mettertijd, tegelijk met andere wellicht nog te verschijnen op- of aanmerkingen gezamenlijk te beantwoorden.

Redactie.

NEOSALVARSAAN EN GRIEP.

Twee artikelen, het eene van ALEXANDER in de *Deutsche med. Wochenschr.* No. 46, 1918, het andere van BEMELMANS in dit *Tijdschrift* No. 2, 1919, beide gerefereerd door PREMSELA in *idem* No. 14, 1919, bevatten een pleidooi voor het aanwenden van neosalvarsaan bij griep.

ALEXANDER schrijft, dat hij opgemerkt heeft, dat lueslijders, die sedert korten tijd een salvarsaankuur hadden doorgemaakt of nog daarmee bezig waren, niet door de griep werden aangetast. Op grond hiervan gaat hij bij griep, zoodra maar iets blijkt van een longverwikkeling, intraveneus neosalvarsaan geven. Tegelijkertijd wordt chloretum calcicum gegeven.

BEMELMANS komt tot de overtuiging, dat salvarsaan (of neosalvarsaan) bij den mensch gunstige uitkomsten zal hebben, omdat het bij de besmettelijke borstziekte van het paard, die volgens hem aetiologisch, bacteriologisch en epidemisch identiek is met de griep van den mensch, schitterende uitkomsten geeft.

Naar aanleiding daarvan acht ik het van belang te wijzen op enkele griepgevallen voorgekomen op de kliniek voor huid- en geslachtsziekten, chef dr. L. DE BUY WENNIGER, van het gemeente-ziekenhuis aan den Coolasingel te Rotterdam. In de tweede helft van Februari l.l. hebben zich dan op genoemde afdeeling, binnen 10 dagen, 5 griepgevallen voorgedaan. Vier luespatiënten en één met urethritis gonorrhoeica werden aangetast. De eerste lueslijder, die ziek werd, had 1500 mgr. neosalvarsaan intraveneus gehad, de tweede 900 mgr., de derde 800 mgr. en de vierde 2100 mgr.. Nos. 1 en 3 zijn overleden, beiden aan pneumonie, Nos. 2 en 4 hebben een empyeem gekregen. Genoemde patiënten waren van 5 tot en met 33 dagen op dezelfde afdeeling, vóór hun acuut ziek worden. Het wil mij voorkomen, dat de hier beschreven gevallen de meening van ALEXANDER niet bevestigen, veeleer er mede in tegenspraak zijn.

Rotterdam,
14 April 1919.

J. J. BLOEMEN.

assistent aan bovengenoemde kliniek

ONZE MAATSCHAPPIJ.

Reeds vóór een week of vijf berichtte ik prof. KOUWER, dat ik mijn handteekening onder het stuk der „84” terugnam. Ik deed dit na opnieuw ernstig over de Maatschappij-toestanden gedacht, en er over gecorrespondeerd te hebben. Aangezien in de tegenwoordige omstandigheden klaarheid zoozeer gewenscht is, meende ik verplicht te zijn mijn veranderd inzicht openbaar te maken, daar ik toch aan de oplossing der Maatschappij-vraagstukken actief deelnam en wil blijven nemen.

Ik acht dus behartiging der vakbelangen binnen de Maatschappij gewenscht, doch voeg er in één adem bij, dat zulks niet wil zeggen, dat ik alle besluiten der laatste buitengewone algemeene vergadering goedkeur. Er is een andere wijze, waarvoor ik ter gelegenertijd niet zal schromen op te komen.

Koog a/d Zaan, 9 April 1919.

C. W. VRENDENBERG.